Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26095
Copyright: Admont, Benediktinerstift

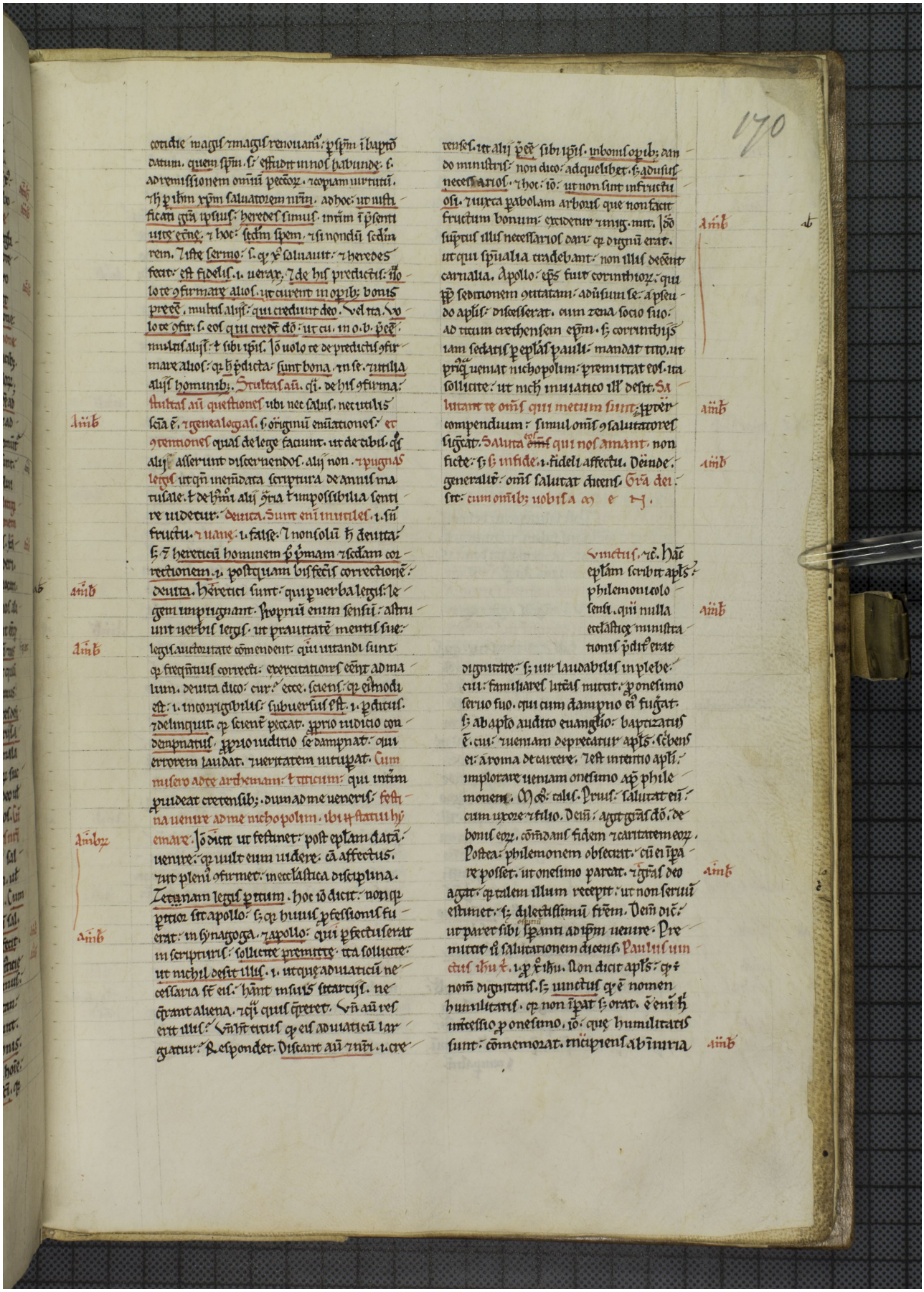

170

coniugie magis ⁊ magis renouam̃. ⁊ ipm̃ i lupro
datum. quem spm̃. s. effudit in nos habunde. s.
ad remissionem omniũ peccor̃. ⁊ copiam uirtutũ.
⁊ h p ihm̃ xpm̃ saluatorem nr̃m̃. ad hoc: ut iusti
ficati gr̃a ipius: heredes simus. nr̃m̃ i psenti
uite ecne. ⁊ hoc: secũm spem. ⁊ si nondũ scãm
rem. Iste sermo: s. q. ꝯ saluauit: ⁊ heredes
fecit: est fidelis. i. uerax. ⁊ de his predicti: ꝯo
lo te ofirmare alios. ut curent in opib: bonis
preesse. multis alis: qui credunt deo. Vel ita. Vo
lo te ofir. s. eos qui credẽ dõ: ut cu. in o. b. pẽ:
multis alis: t sibi ipis. Iõ uolo te de predictis ofir
mare alios: q h p dicta: sunt bona. in se. ⁊ nulla
alis hominib:. Stultas aũ. qi. de his ofirma:
stultas aũ questiones: ubi nec salus. nec utilis
scia ẽ. ⁊ genealogias. s. originũ enũrationes: et
gremones quas de lege faciunt. ut de tribu. qs
alis asserunt discernendos. alis non. ⁊ pugnas
legis ut qn̄ ineñdata scriptura de anuis ma
tiale. t de hm̃ alis fria t impossibilia senti
re uidetur. deuita. Sunt enim inutiles. i. sin̄
fructu. ⁊ uanę. i. false. ⁊ non solũ h deuita:
s. ⁊ hereticũ hominem p primam ⁊ secũdam cor
rectionem. i. postquam bis fecis correctionẽ:
deuita. Heretici sunt: qui p uerba legis: le
gem impugnant. sropriũ enim sensũ: astru
unt uerbis legis. ut prauitatẽ mentis sue:
legis auctoritate cõmendent. qui uitandi sunt
q frequentius correcti: exercitationes eccie ad ma
lum. deuita dico: cur? ecce. scienti. q eiusmodi
est. i. incorrigibilis: subuersus est. i. peccatis.
⁊ delinquit. q scienter peccat. sprio iudicio con
dempnatus. sprio iudicio se dampnat. qui
errorem laudat. ⁊ ueritatem uituperat. Cum
misero ad te archemam t tiechicum: qui in nr̃m
prouideat cretensib:. dum ad me uenerit: festi
na uenire ad me nicopolim. ibi p statui hy
emare. Iõ dicit ut festinet: post eplam data:
uenire: q uult eum uidere: ã affectus.
⁊ ut plenius ofirmet: in ecclastica disciplina.
Tertiam legis p primum. hoc iõ dicit: non q
prior sit apollo: s. q huius p fessionis fu
erat: in sinagoga. ⁊ apollo: qui p fectus erat
in scripturis: sollicite premittit: ita sollicite:
ut nichil desit illis. i. utrique aduiaticis ne
cessaria sit eis. hant insuis statutis. ne
q sint aliena. ⁊ qi quis sperat. Vñ aũ res
erit illis: Vñ sit circis q eis aduiaticũ lar
gatur: R. esponder. Distant aũ ⁊ nr̃i. i. cre
tensis. ut alis pẽ sibi ipis. in bonis opib: dan
do ministris: non duo: ad quelibet. s. ad usus
necessarios. ⁊ hoc: iõ: ut non sint infructu
osi. ⁊ iuxta parabolam arboris que non facit
fructum bonum: excidetur ⁊ mitt. Iõ
supra illis necessarios dari: q dignũ erat.
ut qui spiualia tradebant: non illis deesent
carnalia. Apollo: ips fuit corinthios: qui
pp sedimonem ortatam: adusum se: a pseu
do apis: discesserat. cum zena socio suo:
ad tiam cretensem ep̃m. s. corinthius
iam secatis p epla paulli: mandat tito. ut
priq̃ueniat nicopolim: premittat eos. ita
sollicite: ut nich̃ inuiatico illis desit. Sa
lutant te omnes qui mecum sunt. sper
compendium: simul omnes o saluatores
sugat. Salutant omnes qui nos amant. non
ficte: s. in fide. i. fideli affectu. Deinde:
generaliter: omnes salutat dicens. Gra dei:
sit: cum omnib: uobis a. e. t.

Vinctus. ꝛc. Hãc
epla m̃ scribit apis:
philemoni colo
sensi. qui nulla
ecclastice ministra
nonis p dit erat
dignitate: s. uir laudabilis in plebe
cui: familiares litras mittit. p onesimo
seruo suo. qui cum dampno ei fugat.
s. ab apo audito euangelio: baptizatus
ẽ. cui: ueniam deprecatur apis. scilicet
ei: aroma de carcere. ⁊ est interim apli:
implorare ueniam onesimo ap̃ phile
monem. Modo talis. Prius: salutat eũ:
cum uxore ⁊ filio. Deũ: agit gras dõ. de
bonis eor̃. cõmendans fidem ⁊ caritatem eor̃.
Postea: philemonem obsecrat: cũ ei ipa
re posset. ut onesimo pareat. ⁊ gras deo
agit: q talem illum recepit: ut non seruũ
estimet. s. dilectissimũ fratrem. Deũ dic:
ut parent sibi spanti ad ipm̃ uenire. Pre
mittit ũ salutationem dicens. Paulus uin
ctus ihu x. i. p x ihu. Non dicit apis: q
nomen dignitatis. s. uinctus q ẽ nomen
humilitatis. q non ipat s. orat. ẽ enim h
intercessio p onesimo. iõ: que humilitatis
sunt: cõmemorat. incipiens ab inuria